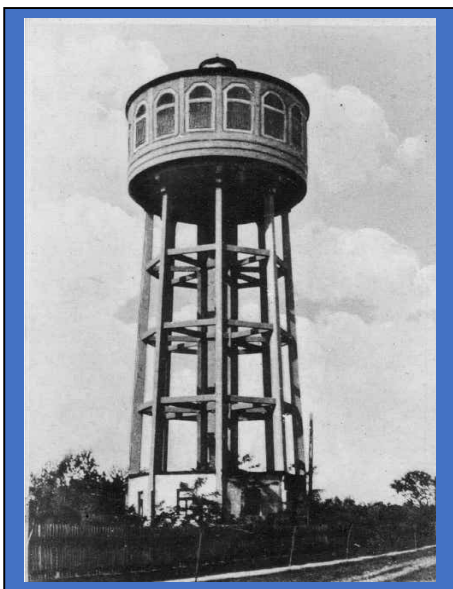

110 éves a víztorony Rákoshegyen

Budapest X. kerületének, Kőbányának szomszédságában egy ősi település található: Rákoskeresztúr. A honfoglalás óta létező falu a török uralom alatt elnéptelenedett. Előbb szlovák, majd később sváb telepesekkel népesítették be. A faluhoz több külterület — Podmaniczky birtok — tartozott, a mai Rákoshegy, Rákosliget. Az 1800-as évek utolsó évtizedében ezek a földek már Fuchs Ignác rákoskeresztúri földbirtokos, vállalkozó tulajdonát képezték, aki ezeket 1891–92-ben 540 négyszögöles telkekre felparcelláztatta.

A villakert méretű telkek népszerűek lettek a kitűnő levegőnek, a szép környezetnek, a kedvező áraknak és a közeli vasútállomásnak köszönhetően. Budapestről a középosztálybeli tisztviselők, hivatalnokok, művészek, kereskedők, iparosok választották új otthonuknak, vagy nyaralójuknak ezt a kiváló adottságú helyet.

Szebbnél szebben megtervezett, jó minőségben, korszerűen megépített villák, családi házak nőttek ki a földből rövid idő alatt. A színes virágokkal, gyümölcsfákkal, konyhakertekkel díszített település nyaralójelleget öltött. A vasútállomás épületén **1900-ban már a Rákoskeresztúri-nyaraló** felirat volt olvasható. Innen félóra alatt ért be a vonat a 15 km-re lévő Keleti-pályaudvarra.

A vizet 22–24 méter mély ásott kutakból nyerték. Ezek egyre kevesebb vizet adtak, kezdtek kiszáradni. A villák, családi házak jelentős részét — megelőzve a vezetékes ivóvizet — fürdőszobával, angol-WC-vel építették. Egyre sürgősebbé vált a biztonságos, vezetékes ivóvízhálózat kialakítása.

1911-ben közösségi társulással létrejött a saját — csak az itt lakóknak szolgáltató — vízmű: kúttal, szivattyúházzal, vízvezetékhalózzal és **Rákoshegy jellegzetes építményével, a 250 m³ űrtartalmú, vasbeton szerkezetű víztoronnyal.**

1912-ben a házak több mint felében már élvezhették a bevezetett, 3 bar nyomású tiszta víz áldásos kényelmét.

A víztorony szomszédságában az akkor megalakuló Önkéntes Tűzoltóegylet szertárt és gyakorlóhelyet hozott létre.

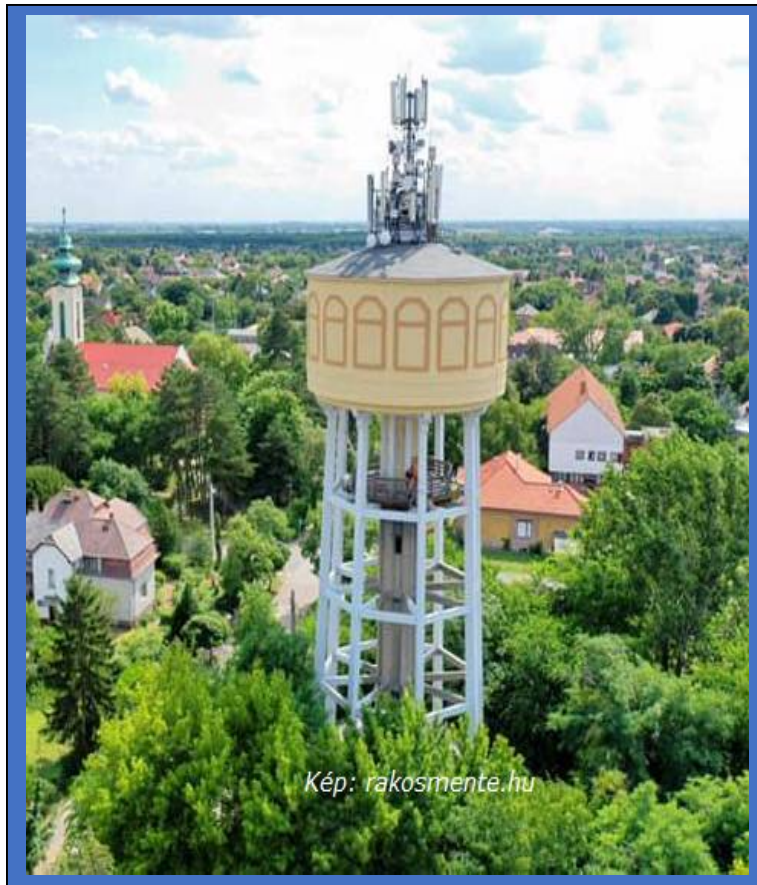
*Magyarország
községeinek
többségébe csak fél
évszázad múlva, a
hatvanas, hetvenes
években jutott el a
vízvezeték.*

A telepések közössége gondoskodott a főutak burkolatáról, a fásításról, a közvilágításról, a magániskoláról és még a saját rendőr és orvos fizetéséről is.

A helyiek maguk között településüket már Rákoshegynek hívták, ugyanis magasabb, jó levegőt szívtak, mint a budai Gellérthegyen élők. Hiába kérték, Rákoskeresztúr hatóságai nem engedélyezték a névváltoztatást. A már elterjedt szóhasználat akkor vált de facto valósággá, amikor a Magyar Királyi Államvasutak 1913-ban a menetrend egyszerűsítése végett a vasútállomás eddigi hosszú elnevezését Rákoshegyre rövidítette.

Rákoshegy 1922. január elsejével vált önálló nagyközséggé. **1950-ben** beolvadt a fővárosba, azóta a Rákoskeresztúr központú XVII. kerület része.

1944 – 45-ben, Budapest ostromakor a szovjet csapatok itt alakították ki egyik támadóhelyüket. A víztorony oldalfalán kivágott lövésekkel géppuskatűzzel lőtték a fővárost.

A múlt század második felében a saját vízmű, ezáltal a víztorony is feleslegessé vált, ugyanis a Fővárosi Vízművek vízellátási rendszere azóta elegendő mennyiségű, kiváló minőségű vízzel látja el a környéket.

Az évtizedek alatt leromlott állapotú víztoronyt szépen felújították.

Tetején ma telekommunikációs antennák gondoskodnak a mobiltelefonos világ megfelelő működéséről.

Időnként engedélyezik a víztorony csigalépcsőkön történő megmászását a kilátóteraszra, ahonnan páratlan panoráma tárul elénk.